

Nr 64.

Utlåtande i anledning av väckt motion om beredande av möjlighet till särskild ersättning till löneplansanställd personal vid utförande av särskilt förorenande arbete.

(5:e avd.)

I en inom andra kammaren av herr *Lundqvist* väckt motion (II: 340) har hemställts, att riksdagen måtte besluta sådan ändring i statens allmänna avlöningsreglemente att särskild ersättning må kunna utgå till löneplansanställd personal vid utförande av särskilt förorenande arbete.

Till stöd för sitt yrkande anför motionären följande.

Enligt specialavtal som träffats mellan kungl. vattenfallsstyrelsen och Svenska elektrikerförbundet den 15 mars 1952 har fastställts vissa avlöningsbestämmelser för arbetare vid ångkraftverket i Västerås.

I nämnda kollektivavtal § 4 mom. 5 gäller den bestämmelsen, att vid arbete i Västerås kraftverks ångpanneanläggning och maskinsal vid högre temperatur än 45° men högst 50° utgår ett tillägg av 40 % och vid arbete i högre temperatur än 50° samt vid sotningsarbete eller annat särskilt orent arbete inom ovannämnda anläggningar ett tillägg av 80 % till de i § 4 mom. 4 angivna timlönerna.

Vid samma kraftverk finnes anställda maskinister, reparatörer och montörer som får utföra samma arbete under samma svåra förhållanden som ovannämnda arbetare.

Då dessa är anställda enligt löneplan i statens allmänna avlöningsreglemente (Saar) finnes det icke i detta lönereglemente någon motsvarande bestämmelse som ger möjlighet för arbetsledningen att utbetala särskild ersättning för dylikt arbete.

Enligt § 35 (Saar) medgiver reglementet utbetalning av vissa lönstillägg vid särskilt omnämnd tjänstgöring.

Med kännedom om personalens arbetsuppgifter, som i stor utsträckning måste fullgöras på sön- och helgdagar under stark forcering för att anläggningen snarast skall kunna komma i driftdugligt skick, anser under-tecknad det skäligt att denna personal må kunna erhålla en särskild ersättning för detta arbete.

Över motionen har, efter därom i vederbörlig ordning gjord framställning, *statens lönenämnd* avgivit utlåtande och därvid anført följande.

Lönenämnden får framhålla, att innebörden av motionen icke synes fullt klar. Hemställan avser sålunda endast »särskilt förorenande arbete», under

det att i motiveringen talas om arbete vid vissa högre temperaturer »samt vid sotningsarbete eller annat särskilt orent arbete». Lönenämnden vill vidare erinra, att Saar tillkommit efter förhandlingar mellan 1945 års lönekommitté och tjänstemännens huvudorganisationer. Såsom lönenämnden i skilda sammanhang uttalat, anser nämnden, att frågor om sådana ändringar av bestämmelserna i Saar som den nu föreslagna icke böra upptagas till fristående prövning utan bedömas i ett vidare sammanhang, exempelvis vid en kommande översyn av reglementet. Slutligen får framhållas den betydande svårigheten att utan en närmare undersökning överblicka konsekvenserna av ett bifall till motionen. Lönenämnden anser därför, att motionen icke bör föranleda någon riksdagens åtgärd.

Utskottet. Med instämmande i vad statens lönenämnd i sitt ovan återgivna utlåtande anfört finner sig utskottet böra avstyrka bifall till den föreliggande motionen.

Utskottet hemställer förty,

att motionen II: 340 icke må av riksdagen bifallas.

Stockholm den 14 april 1953.

På statsutskottets vägnar:

MARTIN SKOGLUND.

Vid förestående ärendes slutbehandling inom utskottet hava närvarit
från f ö r s t a kammaren: herrar Karl Andersson, Gustaf Karlsson, Näs-
gård, Ohlon, Leander, Pålsson, Näsström, Sundelin, Hesselbom, Lundqvist,
Ragnar Persson, Edvin Thun, Erik Svedberg, Olsén och Arrhén; samt
från a n d r a kammaren: herrar Skoglund i Doverstorp, Ward, Malm-
borg i Skövde, Andersson i Malmö, Ståhl, Svensson i Ljungskile, Lindholm,
Eriksson i Sandby, Staxäng, Åkerström, Hoppe, Onsjö, Nihlfors, Jansson i
Kalix och Svensson i Stenkyrka.